

24. jún – Narodenie sv. Jána Krstiteľa A – B – C

*Ján prišiel ako svedok svedčiť o svetle
a pripraviť Pánovi dokonalý ľud.
(porov. Jn 1,7; Lk 1,17)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 49,1-6

Počúvajte ma, ostrovy dávajte pozor, národy v diaľavách: Pán ma z matkinho lona povolal, ešte som bol v živote matky, keď vyslovil moje meno. Ústa mi urobil sťa ostrý meč, ukryl ma v tône svojej ruky. Utvoril ma ako zaostrený šíp, do svojho tulca ma uložil. A povedal mi: "Ty si môj služobník, Izrael, na tebe ukážem svoju slávu." Ja som odpovedal: "Nadarmo som sa namáhal, márne a zbytočne som mrhal svoju silu. Ale moje právo je isté u Pána a moja odmena u môjho Boha."

A teraz hovorí Pán, ten, čo si ma utváral za služobníka už v matkinom lone, aby som priviedol k nemu Jakuba, aby som zhromaždil okolo neho Izraela; tak som bol poctený v očiach Pána a môj Boh stal sa mi silou.

Povedal mi: "To je málo, že si môj služobník, aby si obnovil Jakubove kmene a naspäť priviedol zvyšky Izraela. Hľa, urobím ťa svetlom národov a budeš niesť moju spásu až do končín zeme."

Druhé čítanie

Skutky apoštolov 13,22-26

Pavol povedal: "Boh dal otcom za kráľa Dávida, o ktorom vydal svedectvo: 'Našiel som Dávida, syna Jeseho, muža podľa môjho srdca, ktorý bude plniť všetku moju vôľu.' Z jeho potomstva Boh podľa svojho prísľubu dal Izraelovi Ježiša ako spasiteľa. Pred jeho príchodom hlásal Ján všetkému izraelskému ľudu krst pokánia. Keď Ján končil svoju úlohu, povedal: 'Ja nie som ten, za koho ma pokladáte. Ale, hľa, po mne prichádza ten, ktorému ja nie som hoden rozviazať sandále.' Bratia, synovia Abrahámovho rodu, aj vy, čo sa bojíte Boha, nám bolo poslané toto slovo spásy."

Alžbete nadišiel čas a porodila syna. Jej susedia a príbuzní počuli, že jej Pán preukázal veľké milosrdenstvo a radovali sa spolu s ňou. Na ôsmy deň prišli chlapčeka obrezať a chceli ho nazvať po jeho otcovi Zachariáš. No jeho matka povedala: "Nie tak, Ján sa bude volať." Povedali jej: "Veď nemáš v príbuzenstve nikoho, kto by sa tak volal." Znakmi sa obrátili na otca, ako chce dieťa nazvať on. Pýtal si tabuľku a napísal: "Ján sa bude volať." A všetci sa tomu divili. Hneď potom sa mu otvorili ústa a rozviazal jazyk, prehovoril a velebil Boha. Všetkých jeho susedov pojal strach a po všetkých judských horách sa hovorilo o týchto udalostiach. A všetci, čo to počuli, zachovali si to v srdci a vraveli: "Čím len bude tento chlapec?" Lebo s ním bola Pánova ruka. Chlapec rástol a mocnel na duchu a žil na púšti až do dňa, keď sa ukázal Izraelu.

Na zamyslenie

Dnešný sviatok sa začal sláviť na východe a západe už v 4. storočí. To, že sa v celom cirkevnom roku oslavujú len narodeniny troch ľudí (Ježiša, Márie a Jána) poukazuje na to, aké dôležité miesta už od začiatku, od nepamäti patrí v cirkvi Jánovi.

Udalosti týkajúce sa narodenia prinášajú so sebou nádej, vyjadrujú to, že Boh je tu stále prítomný a chce pre ľudí život a budúcnosť. Tento Boží prísľub je tiež vyjadrený vo význame mien troch hlavných postáv dnešného evanjelia. Zachariáš ("Boh pamätá"), Alžbeta ("Boh je plnosť") a Ján ("Boh sa zmiloval"). Toto všetko vyjadruje to, že Boh na nikoho, kto mu celý svoj život dôveruje, nezabúda. A presne to je aj Jánova úloha: pripraviť cestu tomu, v ktorom sa viditeľne stelesní Božie zmilovanie a ohlasovať ľuďom neodvolateľnú, nekonečnú Božiu náklonnosť.

Boh je milostivý, Boh je plnosť, Boh sa skláňa k ľuďom. Takto môžeme načrtnúť obsah dnešného sviatku. Dozvedáme sa o tom Bohu, ktorý chce pre človeka to najlepšie. Môžeme si položiť otázku, čo znamená toto posolstvo pre náš život: čo znamená pre mňa "Božia plnosť"? Čo znamená pre mňa "Boh si spomenul"? Kedy a ako som zakúsil tieto prísľuby v mojom živote? Môžem stavať na tom, že aj pre mňa Boh chce to najlepšie, aj keď musím v mojom živote tak často prežívať svoju obmedzenosť, neschopnosť? Avšak častokrát až pri pohľade späť je viditeľná plnosť nášho obdarovania, presvedčenie, že sa oplatí žiť. Až vo väčšej súvislosti môžeme vo všetkom tom, čo sme prežili, objaviť červenú niť a zmysel.

Človek, žiadny človek nie je akousi loptičkou náladového, vrtkavého osudu, ale je Bohom volaný ako jedinečná bytosť svojím menom. Každý z nás je Bohom prijímaný a chcený a každému je zverená nejaká úloha. Čítania dnešného dňa vychádzajú z toho, že každý človek má nejaké poslanie a úlohu. Dnešný sviatok dáva podnet k tomu, aby som sa pýtal na Boží dar určený pre mňa, na možnosti, ako mám používať tieto dary. Nie je to vždy ľahké jasne rozpoznať a splniť túto úlohu, toto poslanie, ktoré nám tak povediac bolo vložené do kolísky, keďže mnoho vecí sa mení aj v priebehu života. Vycítiť toto všetko zostáva napínavou a stále objavujúcou úlohou!

Keď Boh prichádza, začína vždy niečo celkom nové. Niečo z tohto prorockého prísľubu je vyjadrené aj v odvážnom protiklade k tradícii, podľa ktorej mala dať Alžbeta meno svojmu synovi. Staré mechanizmy musia byť prelomené, aby to nové a iné dostalo svoj priestor pre život. Tak dnes ako aj kedysi svet potrebuje ľudí, ktorí vedia vysvetliť znamenia času, doby a podľa toho vedia aj správne konať, žiť. Tak dnes ako aj kedysi potrebuje svet ľudí, ktorí sa neboja myslieť inak, aj keď to odporuje bežnému vzoru myslenia, ktorí sa neboja vystúpiť proti starým konvenciám v prípade, že sú prekážkou pri prúdej novej životnej plnosti. Čo by sa stalo, keby každý z nás našiel v sebe takúto odvahu?